

Postavy a jejich herci

Roxie

Výběr ideální představitelky Roxie se začal rýsovat v momentě, kdy bylo jasné, že tato postava bude odpovídat spíše dnešní době než počátku minulého století. „Tehdy nás napadla Renée Zellwegerová,“ říká autor scénáře Bill Condon. Možná k tomu přispěla role osamělé třicátnice v Deníku Bridget Jonesové. „Taneční abeceda a muzikálové zákony pro ni byly sice velkou neznámou,“ říká režisér Marshall, „ale měla všechny předpoklady k tomu, aby je zvládla. Elegantní styl, rytmus, hlas i dokonalou koordinaci pohybu.“

Alé podstatou hlavní postavy Chicaga není zpěv, říká Zellwegerová. „Roxie je na jedné straně naivní, na druhé protřelá. Touží stát se slavnou. Myslí si, že jí to přinese sebeúctu, pozvedne sebevědomí, že tak získá opravdovou lásku. Všechny ty věci, které postrádá. Doufá, že když jí bude podobně jako obdivované Velmě šílet dav u nohou, stane se novým člověkem. Bohužel, to všechno je pouhý klam.“

Velma

Protřelá Velma Kellyová je pravým opakem Roxie. Pro britskou herečku Catherine Zeta-Jonesovou tato role zna-

menala splnění dětského snu. „Od malička jsem byla posedlá světem muzikálů, mými největšími hrdiny byli Fred Astair a Ginger Rogersová tancující společně ve filmových muzikálech Top Hat a Swingtime. Po letech tréninku se i mně podařilo vystoupit na muzikálová prkna, a to v Londýně, kdy jsem si zahrála, zazpívala a zatančila v představení 42th Street. Ale Chicago je jen jedno...“

Ovšem i ona si uvědomuje, že Chicago je poněkud atypickým muzikálem. „Na rozdíl od podobných kusů v něm opravdu o něco jde. Cítíte na vlastní kůži to ve vzduchu skryté nebezpečí a přitom se musíte každou chvíli smát vtipně napsaným dialogům. Humor a myšlenková hloubka je to, co Chicago odlišuje od všeho ostatního.“

Flynn

K muzikálovému světu neměl daleko ani Richard Gere, který v Chicagu hraje právníka Billa Flynnna. „Je dokonalý,“ říká režisér Marshall. „Hezký navenek, ale nepřilíší charakterní uvnitř. Měl jsem při jeho volbě šťastnou ruku a myslím, že i jemu ta role sedla. I když si musel některé věci zopakovat. Třeba stepování.“ Režisér proto najal do štábu pomocnou

choreografku Cynthii Onrubiovou, která měla Gerovi pomoci právě s touto náročnou disciplínou.

Máma

„Jako dítě jsem viděla v televizi snad všechny americké muzikály,“ prozrazuje Queen Latifahová. Ta si v Chicagu zahrála bachařku Mortonovou, přezdívanou Máma. „Při jejich sledování jsem mívala pocit, jako bych se dostala do jiného světa, ostatně tomu mnohdy odpovídalo i jejich prostředí – vezměte si například Čaroděje ze země Oz. Později jsem zpívala v Living Out Loud, ale nikdy jsem neúčinkovala ve filmové adaptaci muzikálu. Proto jsem tolik stála o roli v Chicagu...“

Amos

John C. Reilly, který hraje Roxiina manžela Amose, je jediným hercem z filmu, který opravdu pochází z Chicaga. O své roli říká. „Musím se přiznat, že jsem měl z té postavy trochu strach. Ne, že bych jí nerozuměl, ale účinkovat v muzikálu je něco jiného než v obyčejném filmu. Potřebujete k tomu celou řadu dovedností, zpěv, tanec, step atd. Zajímavé je, že právě hudba dokáže vyjádřit celý příběh čistěji, než když se jen odvypráví...“

MUZIKÁLOVÝ KURS

Přestože řada herců účinkujících v Chicagu měla určité muzikálové zázemí, rozhodla se produkce před natáčením uspořádat intenzivní dvouměsíční přípravný „muzikálový kurs.“ Během něj pracovali s jednotlivými protagonisty profesionální instruktoři, kteří jim pomáhali zdokonalovat se v hereckém, pěveckém i tanečním projevu.

„Bylo to jako ve škole,“ směje se Renée Zellwegerová. „Jeden z nás stál u klavíru a korepetoval, zatímco druhý měl právě lekci stepu, baletu či moderního tance. A pak jsme si role vyměnili.“ Následovalo studiové nahrávání patnácti písní, které ve filmovém muzikálu zazní. Každý z herců má trochu jiný pěvecký projev, ve kterém se odráží jejich osobnost a životní zkušenost, i to se muselo sladit v jeden nerušivý celek.

Taneční nácvik s prvky baletu pokračoval i během natáčení. Herci a kompars zkoušeli jednotlivé scény až čtrnáct hodin denně. Volno měli jen v neděli...

Režisér Marshall úzkostlivě dbal na to, aby každé číslo mělo nezaměnitelný charakter. Celý tým lidí připravoval podklady o tom, jak se jednotlivé taneční figury prováděly ve dvacátých letech minulého století. Ačkoliv vychází všechna taneční čísla z určitých vzorů, jsou originálními skladbami v choreografii Roba Marshalla.

